

Gospodar in gospodinja

LET 1941

12. FEBRUARJA

STEV. 7

Zimsko škropljenje sadnega drevja

V zadnjem času se naši sadjarji vedno bolj zanimajo za zimsko škropljenje, vendar še vedno pre malo. Vzrokov bi lahko našli več. Predvsem onemogočajo v precežnji meri izvedbo zimskega škropljenja draga sredstva za zimsko škropljenje. Stroškov za zimsko škropljenje se vsak sadjar ustraši, ker niso majhni, posebno še danes, ko je cena škopiv znatno višja. Da se zimsko škropljenje kljub temu splača in je potrebno, so nam živa priča razni škropilni poskusi ter o tem ne bomo zgubljali besed.

Zimsko škropljenje opravimo v času, ko sadno drevje miruje, to je v času od pozne jeseni pa do pomlad, preden začne sadno drevje odganjati. Zadnja leta imamo v prometu tudi takšna škropilna sredstva, ki jih lahko uporabljamo še takrat, ko je sadno drevje že začelo odganjati. Pred zimskim škropljenjem pa mora biti sadno drevje v sadovnjaku očiščeno. Odstraniti moramo z drevja vse suhe, polomljene ali drugače poškodovane in pregoste veje. Prav tako moramo odstraniti staro skorjo, mah in lišaje. Sele tako očiščeno sadno drevje je pripravljeno za zimsko škropljenje. Škropiti sadno drevje, ki ni bilo očiščeno, nima pravega pomena, ker porabimo znatno več škopiva, uspeh škropljenja pa je dosti slabši.

Za zimsko škropljenje uporabljamo različna sredstva. Naši sadjarji predvsem uporabljajo razne drevesne karbolineje in žveplenno-apneno brozgo. Drevesni karbolinej se razlikuje od navadnega karbolineja, ki ni uporaben za škropljenje sadnega drevja. Imamo ave vrsti drevesnih karbolinejev: navsone in zgoščene (koncentrirane). Razlika je v tem, da vzamemo pri zgoščenih drevesnih karbolinejih 2–4% manjšo gostoto kot pri navadnih. Od navadnih drevesnih karbolinejev je pri nas najbolj *vna arborin* in *dendrin*, zgoščeni pa *neodendrin*. Kadar smo že zgoraj omenili, imamo danes tudi posebne drevesne karbolineje, ki se dejajo poljubno mešati z modro galico in

žvepleno apneno brozgo, dočim prej navedenih ne smemo mešati z navedenimi sredstvi. Prednost posebnih drevesnih karbolinejev je tudi ta, da jih lahko uporabljamo še spomladi, ko drevje že odganja. Od posebnih drevesnih karbolinejev pri nas že s pridom uporabljamo mixdrin. Pri uporabi drevesnih karbolinejev moramo biti previdni in uporabljajmo samo tista sredstva, ki so že preizkušena. Kadar kupujemo drevesne karbolineje, navadno dobimo zraven tudi potrebna navodila, kako nared mo mešanico in v kakšni gostoti jih smemo uporabljati za razna sadna plemenita.

Prav dobro sredstvo za zimsko škropljenje je tudi žvepleno-apnena brozga, katero lahko skuhamo doma. Za 50 litrov žvepleno-apnene brozge potrebujemo do 13 kg gašenega apna in 10 kg žveplene prahu. Namesto gašenega apna lahko vzamemo živo apno, ki ga za vzamemo trikrat manj. Apno in žvepleni prah dobro zmešamo, da dobimo kaši podobno snov. Nato damo to zmes v železni kotel in dolijemo 50 litrov vode. To vse skupaj kuhamo približno tri četrt ure, pri čemer stalno mešamo in dolivamo vodo, kolikor jo izhlapi. Brozga ima v začetku kuhanja rumenkasto baryo, ki se potem stalno spreminja. Ko postane krvavordeča, pogasimo ogenj, da se brozga ohladi. Ohlajeno brozgo napolnimo v večje steklenice ali železno posodo in jo potem uporabljamo, kadar je potrebno. Za zimsko škropljenje z žvepleno-apneno brozgo vzamemo 15–25%, za poletno škropljenje pa 2% raztopino žvepleno-apnene brozge. Tako pripravljena žvepleno-apnena brozga je mnogo cenejša, kakor če jo kupimo v tovarni ali trgovini.

Za zimsko škropljenje moramo izbrati primeren dan, ko ni vetrovno in ne zmrzuje; takšnih dni pa ni veliko in zato ne smemo odlašati z zimskim škropljenjem. Za škropljenje so potrebne dobre škropilnice, ki so danes precej drage, sa-

mo za enega sadjarja predrage. Zato bomo zimsko škropljenje po možnosti izvedli organizirano potom strokovnih organizacij, ki imajo škropilnice. Zimsko škropljenje moramo izvesti temeljito. Sadno drevje moramo tako poškropiti, da ne ostane niti najmanjši del suh. Temeljito škropljenje veliko več zaleže, kar pa površno. Boljše je enkrat dobro poškropiti,

pa počem magari nekaj let nič, kar pa površno vsako leto. Če bomo sadno drevje pred škropljenjem dobro očistili, če bomo izbrali dobro škopivo in če bomo škropljenje pravočasno in pravilno izvedli, uspeh ne bo izostal. Zato sadjarji, v kolikor to že niste storili, čim nastopi primerno vreme, izvršite zimsko škropljenje!

F. S.

Najkoristnejši stroj na polju

Gotovo je zelo resničen pregorov: »Kakršna setev, taka žetev.« Beseda setev ima sicer tukaj tudi širši pomen in obsega vse, kar je s setvijo v zvezi, to je pripravo zemlje, gnojenje itd., vendar je za poznejše uspevanje rastline in za pridelek zelo odločilen tudi način setve. Čim lepše in enakomernejše posejemo seme po vsej površini, tem bolje smo opravili to delo in tem večji bo tudi pridelek. Z roko pa je zelo težko, je naravnost nemogoče tudi le približno enakomerno sejati in tega ne doseže tudi najboljši sejalec. Pač pa napravi to prav dobro sejalni stroj.

Imamo dve vrsti sejalnih strojev: 1. male ročne, ki sejejo le po eno vrsto in ki jih pri nas precej rabijo za setev koruske; 2. pravi sejalni stroj, ki seje po več (11–14) vrst. Ti zadnji so mnogo važnejši in te imamo danes v mislih, medtem ko gre s prvimi delo le počasi od rok.

Sejalni stroj ima zgoraj v zaboju priprave, ki jih ženejo s pomočjo vmesnih zobatih kolesc velika zadnja kolesa. Te priprave ves čas popolnoma enakomerno odmerjajo seme, ki pada v nepretrganem toku skozi prožne sejalne cevi v zemljo. Ker rijejo v zemljji tako zvani sejalni lemeži, ki delajo prav ozko brazdico, se za sejalnimi lemeži zasuje seme s prstjo, in sicer povsod enako globoko.

Velike koristi, ki jih imamo od sejalnega stroja, so sledeče:

1. Seme je po vsej njivi popolnoma enakomerno posejano, ker so vrste med seboj vse enako oddaljene in ker je tudi v vrsti seme povsod enako gosto. Tako imajo vse rastline enako prostora; nikjer ni setev pregosta, nikjer preredka. Zato tudi odpadejo vse škodljive posledice pregoste (poleganje), kakor tudi preredke (zemlja ni izkorisčana, zato manjši pridelek, plevlje se vgnezdijo seteve, zlasti je

treba opozoriti, da lahko s posebno, zelo enostavno pripravo poljubno povečamo vtič pomanjšamo gostoto seteve).

2. Vse seme pride enako globoko v zemljo, ker rijejo sejalni lemeži vedno v isti globini. Zato vse seme istočasno ozeleni in vse rastline se enako hitro razvijajo ter istočasno zore. To omogoča pravočasno žetev in prepreči škodo zaradi izpadanja zrnja, oziroma nepopolne zrelosti, če rastline ne zorijo istočasno.

3. Stroj ima posebno krmilo, ki z njim lahko vzdržujemo ves čas setve popolnoma ravne vrste. To je posebno važno, če sejemo pesa, koruzo ali repo, ker lahko potem okopavamo te rastline z vprežnim okopalnikom, kar nam delo silno olajša in pospeši ter opravi seveda tudi mnogo cenejše.

4. Sejalni stroj moremo prav dobro uporabljati tudi za markiranje vrst pri sižoli, ki ga moremo sejati, oziar, saditi le z roko. S sejalnim strojem razčrtamo njivo mnogo bolje, lažje in hitreje kakor z markerjem.

5. S sejalnim strojem porabimo za četrt ali celo za tretjino manj semena, kar je sejemo z roko, tako da se nam ta stroj že s prihranki semena popolnoma izplača v nekaj letih.

Seveda je treba zemljo dobro pripraviti, da je dosti rahla in prhka, ko sejemo in da se seme lepo zasiplje. Zato moramo zemljo redno in skrbno obdelovati (zimska praha, pomladni samo rahljati s kultivatorjem in brano brez oranja) ter po potrebi tudi ápnati. Sejalni stroj torej kmeta naravnost sili, da svojo zemljo pravilno in skrbno obdeluje, kar ima tudi svojo vrednost. Kjer so bili v navadi ozki kraji, jih z nobenimi članki in predavanji ni bilo mogoče odpraviti, odkar pa imajo ljudje sejalne stroje, ozki kraji kar hitro izginaajo. Ako ga en sam

kmet ne more kupiti, se lahko združi več kmetov v strojni zadrugi, kjer si skupaj nabavijo vse potrebne stroje. Jako dobre sejalne stroje ima tvrdka K. in R. Ježek v Mariboru.

S sejalnim strojem ne sezemo samo žita, ampak tudi razne okopavine (peso,

koruzo, repo) ter deteljo in lucerno. Zaradi velikih ugodnosti in prednosti, ki nam jih nudi sejalni stroj in zaradi vzgojnega pomena, ki ga ima za kmeta, lahko rečemo, da je to najkoristnejši stroj in da je ta stroj znamenje, pa tudi pogoj naprednejšega kmetovanja. Inž. P. S.

Starši, imejte za otroka vedno čas

Otrok hoče vse vedeti in vse znati. Vse življenje mu je ena sama velika, popisana knjiga, ki jo mora prebrati. Včasih je komaj na prvih straneh in nima nikogar, ki bi mu pomagal in razložil.

Vpraša zvedavo očeta: >Ata, zakaj pa mora imeti konj v gobcu železno palico in okrog vrata komat, da pelje voz?< Oče pa, slabe volje in nerazpoložen za razlaganje, mu odgovori: >Pusti me v miru in tiho bodi!<

Otrok molči, ker ve, da pride klofuta, če še enkrat vpraša.

Vidi mater, kako daje kvas med moko, ko dela kruh. >Mama, zakaj pa daste to notri v moko, ko pečete kruh?< Mama pa nima časa, da mu odgovori, skrbi jo peka, dela ima mnogo, pa mu ne odgovori, ampak ga spodi iz kuhinje.

Otrok vedno in vedno sprašuje. Vse vidi, vse bi rad vedel, pa nima nikogar, ki bi mu na vsa vprašanja odgovarjal. Oče nima časa, mati nima časa. Tako ostane otrok sam s svojimi nerešenimi vprašanji.

Starši bi morali imeti vedno čas za otroka. Vedno bi mu morali odgovoriti in mu pojasniti, kakor pač vedo in znajo.

Z vednim odrivanjem izgubi otrok počasi zaupanje. Raste, vprašanja se kopljijo, od staršev ne more nič izvedeti, pa se obrne drugam po pouk. Tudi v rečeh, ki bi jih samo skrbna mati prav razložila.

Preden se starši zavedo, otrok že mnogo ve in sicer drugače, kot je staršem ljubo. Z raznim poukom od tujih strani pride včasih tudi pohujšanje.

Takrat bi starši radi govorili, pa je prepozno in otrok jih več ne sprašuje.

Otrok je prepričan, da morajo starši vse vedeti. Zato mati ne sme reči ne vem, posebno v stvari, za katero otrok dobro ve, da mati o njej vse ve, da je otroku noče razložiti.

Nekoč me vpraša moja hčerka, imela je devet let, o neki stvari. Jaz pa sem imela

slučajno drugo delo, drugo skrb in ji odgovorim v naglič, samo, da se je odkrijbam: >Ne vem!<

Otrok se začudi, pa mi odgovori: >Kaj ti tega ne veš, saj si mamica. Mama pa vse ve!<

S tem sem dobila pouk in sem vedela, da ne smem nikoli več reči na otrokova vprašanja: >Ne vem!<

Otrok ima zaupanje do staršev, posebno do matere. In tega zaupanja ne sme izgubiti.

Seveda pride otrok včasih tudi na takva vprašanja, ki jih v vsej dobrji volji preprosta mati ne more takoj odgovoriti, ker otrok človeka s svojimi vprašanjji večkrat presenetí.

Takrat naj mu mati razloži pač tako, kot si sama misli dotično zadevo. A odgovoriti mu mora kakor koli.

Med starši in otroci mora biti vedno zla-ta vez, ki jih spaja, vez ljubezni in medsebojnega razumevanja. Kjer pa tega ni, kjer starši nimajo nikoli časa za otroke, tam ga tudi pozneje otroci ne bodo imeli za starše.

Kako lepo je v družinah, kjer pride starejši sin k svojemu očetu po nasvet v kaki zadavi in se oba pogovarjata, preje oče in sin, sedaj oba gospodarja, tovariša.

In kjer pride poročena hčerka k svoji osivelji materi, il potoži, je vse zaupa, vpraša za nasvet. V izkušnjah in pravilnem nasvetu bo mati prekosila vsako hčerino prijateljico, ker mati gotovo ne bo svoji hčerkki želela slabo in bo govorila iz ljubežga materinega srca, ki ga pa ne more imeti najboljša soseda in prijateljica.

Nekje sem prav lepo brala, kako otrok pravi o svojih starših: >Čudoviti ljudje so moji starši. Vse vedo,< Ko ima dvanaest let, misli, da sam vse ve, zato pravi: >Moji starši nimajo vedno prav. Jaz več vem.< Ko je otrok star trideset let, pride do spoznaja: >Starši so imeli večkrat prav in so

marsikaj vedeli.« In ko je ta otrok postal zrel človek petdesetih let, je v njem dozorela resnica: »Moji starši so vse vedeli in znali... Čudovita človeka sta bila moj oče in mati.«

Kako žalostno je, če mi že v šoli potoži otrok. »Mama mi nočejo nič povediti. Ata bl, pa jih ni doma. So v službi.«

Ce ima čas pogovarjati se s sosedo, naj privošči tudi svojemu otroku kako uro časa za razgovor. Otrok se rad razgovarja, vprašuje, posluša. Daj mu nedeljski popoldan, če si med tednom preobložena z delom in skrbi.

G. L

Izobrazba kmečkega dekleta

Morda še vedno misliš, da tebi izobrazba ni potrebna, ker si — kmečko dekle. V zmoti si! Znan ti je star narodni pregorov: »Kolikor znaš, toliko veljaš.« Kot za vse druge velja tudi zate, čeprav si rojena na kmetih in bo na kmetih potekalo tvoje življenje. Res je, da videz včasih varu, da marsikdo velja kolikor plača, a taka veljava ni pristna in stoji na kaj šibkih nogah. Morda sama poznaš primer iz življenja, kako se je nenadoma taka le na bogastvu sloneča veljava zrušila v nič. Prava veljava, tudi tvoja — kmečko dekle — je v tvojem znanju. Čim več znaš o gospodinjstvu, o kuhi, o pravilnem ravnjanju z obleko in perilom pri pranju in likanju, čim spretnejša si pri šivanju, čim več veš o vrtnarstvu, o umnem poljedelstvu, čim bolj se razumeš na kokošjerejo, čim spretnejša si pri živini, tem več si vredna. In: Čim več veš o otrokih, njih negi in vzgoji, čim bolj si poučena o prvi pomoči, čim spretnejša si pri postrežni bolnikom in čim bolj si končno poučena o svetovnih vprašanjih, čim bolj jasno gledaš na svet, tem večja je tvoja cena, tvoj ugled tvoja veljava, tem bogatejša si!

Z tako vsestransko znanje, za izobrazbo primerno tvojemu stanu in tvojem delu si tudi dolžna poskrbeti. Čas sam v katerem živimo, ti naлага to dolžnost, kajti današnji čas je težak, je velik po svojih dogodkih, je velik po žrtvah katerje je zahteva od nas in le veliki ljudje bodo mogli plodonosno živeti v tem času. Velikih ljudi potrebuje naš čas, nele v mestih in trgih, morda še vse večjih na deželi, ker iz dežele pritekajo v mesto vedno sveže življenjske sile.

Ljubezen do naroda in države ti naлага dolžnost izobrazbe! Duševno bogastvo naroda in države jo zavisno od duševnega bogastva poedincev. Čim izobrazenejši je poedinec, čim bolj je vsestransko usposobljen za življenje, tem več možnosti ima s tem tudi država, da se vsestransko obogati. Bogastvo poedincev je njeni bogastvo, in od tega skupnega bogastva ima spet korist vsak poedinec.

Pa tudi ljubezen do sebe same zahteva, da se čim bolj izobrazis. Čim več znaš, čim bolj si vsestransko izobrazena, tem bolj si tudi usposobljena za izvrševanje svojih dolžnosti, za izpolnjevanje nalog, katere ti življenje naлага. Te dolžnosti pa kot veš, niso majhne. Saj boš nekoč žena in mati, gospodinja boš. Od tebe bo zavisna nele tvoja sreča, temveč tudi sreča tebi izročenih otrok. Kot boš ti izpolnjevala svoje navidez malenkostne in brezpomembne dolžnosti, kot boš z dobrimi dell in s pravilnim pojmovanjem vsega življenja ti bogatila svoje življenje, tako ga bodo bogatili tudi vsi oni, ki bodo bogateli od tvojega bogastva.

Skrbi te, kje se boš izobrazila. Prve temelje tvoje izobrazbe je položila že mati, ko te je že v prvih letih uvajala v vsakdanja opravila, ko te je seznanjala z dolžnostmi, katere si morala izpolniti. Šola je doma začeto delo nadaljevala in dopolnjevala, dovršiti pa ga moraš ti sama z obiskovanjem raznih kmetijsko gospodinjskih tečajev, z obiskovanjem raznih predavanj, razstav, s čitanjem strokovnih knjig iz gospodijstva, vrtnarstva, poljedelstva, živinoreje, s čitanjem knjig o vzgoji otrok, o postrežbi bolnikom, pa tudi s čitanjem raznih leposlovnih knjig, pa navsezadnje tudi s čitanjem časopisov. Seveda pa moraš biti pri izbiri previdna in če sebi ne zaupaš dovolj, ker si še premalo izkušena, vprašaj za svet. Vsak ti bo, ko bo videl tvojo dobro voljo, rad svetoval.

Res je, da je včasih izobrazba združena z žrtvami, morda se tej ali oni zdi, da njej izobrazba sploh ni dosegljiva. Morda res ne v takih meri kot bi rada, zlasti kar se tiče obiskovanja raznih tečajev, pa če ne moreš doseči vsega, poskusit doseči vsaj nekaj. Malo več žrtev bo treba za enake sadove, pa s čim večjimi žrtvami boš kako reč dosegla, tem dražja ti bo, tem več sadov ti bo v dočnosti prinesla. Zato s pogonom na delo! Izobražuj se kolikor največ moreš, da bo bogato tvoje življenje in da boš mogla bogatiti življenje drugih!

KUHINJA

Ješprenj z gobami. Četrt litra ješprenja zberem in dobro operem. Potem ga pristavim z mrzlo vodo in ko zavre, ga pustim počasi vreti dobiti dve uri. Med kuhanjem dodam ješprenj, vejico kadulje (žajblja), lovorjev list, strok s soljo strtega česna in surov, olupljen in na kocke rezan krompir. Dve pesti suhih gob poparim s kropom in izperem v mrzli vodi toliko česa, da postane voda čista. Gobe vržem na razbeljeno mast, v kateri sem zarumenila precej čebule in zelenega peteršilja ter pridejala ščep sladke paprike. Gobe dušim pokrite dobre četrt ure. Nato jih potresem z žlico moke. Ko moka zarumeni, jih razredčim s kropom ali z juho in vržem v ješprenj. Nato pustim še dobre četrt ure vreti. Če dam ješprenj kot juho na mizo, naj bo precej redek. Ako ga rabim za samostojno jed, naj bo primerno gost. K ješprenuj kot samostojni jedi dam kislo zelje ali kislo repo.

Kislo zelje na ogrski način. Na razbeljene kocke suhe slanine primešam precej na drobno sesekljane čebule, dodam konico paprike in žlico moke. Ko moka malo zarumeni, pridenem prevreto in ožeto zelje in prazim dve uri. Posušeno tekočino nadomestim s prilivanjem kropa ali juhe. Tako zelje dam h goveji pečenki na mizo.

Praženo kislo zelje. Zelje samo prevrem. Prevreto ohladim in trdo ožmem. Posebej razbelim na masti precej sesekljane čebule in zarumenim pol žličice sladkorja. V zarumenenje stresem zelje in prazim na precej hudem ognju. Zelje večkrat zmešam in če se tekočina posuši, prilivam po žlici kropa ali juhe. Ko zelje zarumeni, ga potresem z moko, dobro zmešam in v toliko zalijem z juho ali s kropom, da je zelje primerno gosto.

Kuhanje krompirja. Cel neolupljen krompir operem in pristavim z mrzlo vodo. Pri kuhanju krompirja pazim posebeno na to, da ta počasi vre, ker le s počasnim, enakomernim vrenjem se krompir enakomerno skuha. Ako skuham olupljen in rezan krompir, ga zalijem le v toliko z vodo, da ga ta komaj pokriva. S takim kuhanjem krompir ne izloči preveč svojih snovi v vodo.

Korenje na juhi. Nekaj ostrganih in opranih korenčkov skuham v slani vodi

v toliko, da se lahko stlačijo. Stlačene korenčke denem na razbeljeno mast ali na surovo maslo, v katerem sem zarumena drobno sesekljano čebulo in zelen peteršilj. Ko se korenje malo opravi, ga potresem z moko in ko ta zarumeni, zlijem z juho ter pustim dobro prevreti. Prevreto juho zlijem na opečene žemljine kocke. Ako rabim tako juho za posteden, jo zalijem s krompirjevko, zelenjavna juho ali pa s kropom.

Mešani zrezki. Zmeljem četrt kilograma govejega mesa, četrt svinskega in četrt telečjega mesa. Meso osolim, popopram, mu primešam strok strtega česna, pol žlice sesekljane čebule, sesekljjanega zelenega peteršilja in 15 dkg ožetih žemelj ali toliko kruba brez skorje. Tej zmesi dodam eno celo jajce, dobro zmešam in oblikujem hlebčke, katere spremem v zrezke. Te zrezke povaljam v moki in spečem na razbeljeni masti. Zrezke serviram s solato.

Češka juha. Korenje, repo, rumeno in zeleno kolerabo, korenino zelene in petršilja zrezem na listke ali na kocke, par listov zelja in ohrovta pa na rezine. V kozico denem žlico surovega masla in vse te snovi ter pokrito dušim do mehkega. Zarumeneti pa ne sme. Ko je vse zmeščano, zlijem z juho, pustim prevreti in nato zlijem na opečne ali na ocvrte žemljine kocke. Lahko pa napravim rezance iz jajčnih krp in na te nalijem juho.

Korenje s krompirjem. Nekaj korenčkov ostržem, operem, zrezem na rezance in denem na mast ali na surovo maslo, v katerem sem zarumenila sesekljano čebulo. Ko korenje dobre četrt ure pražim, ga potresem s sesekljano kuminino in dodam na kocke rezan surov krompir. Ko nekaj časa pražim, ga zalijem s krompirjevko in s korenčkovko v toliko, da je omaka primerno gosta. Ko je korenček in krompir zmeščan, serviram kot prikuho.

Preprosta ocvirkovka. Od kruhovega testa vzamem primeren kos. Ta kos razvaljam za prst na debelo. Razvaljano testo potresem z ocvirki in drobtinami. Potem tesno zvijem, denem v pomazano kozico in pustim, da vzide. Ko je ocvirkovka dovolj vzhajana, jo spečem v pecici. Pečem jo eno uro.

GOSPODARSKE VESTI

ŽIVINA

Kranj. Na rednem ponedeljskem sejmu dne 8. februarja so prigrali na sejem 36 volov (prodali 19), 20 krav (10), 13 telet (13) in 150 prašičev (84). Cene so bile naslednje: voli I. vrste 9.50, II. 8.75, III. 7.25 din; telice I. vrste 9.50, II. 8.75, III. 7.25 din; krave I. vrste 8.25, II. 7.25, III. 6.50 din; teleta I. vrste 13, II. 12 din; prašiči ſpeharji 18–18.50, prštarji 16–17 din za 1 kg žive teže.

Litija. Po podatkih od 31. januarja so bile cene živine v litijskem okraju takele: voli I. vrste 9.25, II. 8.75, III. 8.50 din; telice I. vrste 9.25, II. 8.50, III. 8 din; krave I. vrste 8.75, II. 8, III. 5–6 din; teleta I. vrste 11, II. 10 din; prašiči ſpeharji 17.50, prštarji 13–14 din za 1 kg žive teže.

Logatec. Poročajo, da je veljala živina na dan 31. januarja: voli I. vrste 9.50, II. 3, III. 7 din; telice I. vrste 9.50, II. 8, III. 7 din; krave I. vrste 10, II. vrste 7, III. 6 din; teleta I. vrste 12, II. 10, prašiči ſpeharji 19, prštarji 16 din za 1 kg žive teže.

Krško. Na dan 4 februarja t. l. je imela živina v krškem okraju tele cene: voli I. vrste 10, II. 9, III. 8 din; telice I. vrste 9.50, II. 8.50, III. 8; krave I. vrste 9; II. 8, III. 7; teleta I. vrste 12, II. 10 din; prašiči ſpeharji 18, prštarji 16 din za kg žive teže.

Crnomelj. Na sejmu dne 27. januarja na Vinici so plačevali živino takole: voli I. vrste 10, II. 9, III. 8 din; telice I. vrste 11, II. 9, III. 8; krace I. vrste 10, II. 7–8, III. 6–7 din za 1 kg žive teže.

Maribor. Na sejem dne 28. januarja so imeli 566 glav živine, prodali so je pa 309 glav po naslednjih cenah: voli I. vrste 10, II. 9–9.50, III. 8 din; telice I. vrste 9, II. 3–8.50, III. 7.50; krave I. vrste 8.50, II. 7–8, III. 6–7; teleta I. vrste 10, II. 7 din za 1 kg žive teže.

Celje. Meseca januarja so se gibale cene goveje živine v celjskem okraju takole: voli I. vrste 9, II. 8.50, III. 7.50–8; telice I. vrste 8.50, II. 8, III. 7.50–8; krave I. vrste 7–7.50, II. 5–6, III. vrste 5; teleta I. vrste 11, II. 10; prašiči ſpeharji 15, prštarji 13–14 din za 1 kg žive teže.

Laško. Po poročilu od 1. februarja je bila cena živine v okraju: voli I. vrste 8.75

do 9.50, II. 8–8.50, III. 7.75; telice I. vrste 9, II. 8–8.50, III. 7.50; krave I. vrste 8, II. 7.50, III. 7; teleta I. vrste 10, II. 9; prašiči ſpeharji 17, prštarji 14 din za 1 kg žive teže.

Dravograd. Poročilo z dne 1. februarja navaja naslednje cene v dravograjskem okraju: voli I. vrste 9 din, II. 8, III. 7; telice I. vrste 9, II. 8, III. 7 din; krave I. vrste 8, II. 7, III. 6 din; teleta I. vrste 10, II. vrste 9 din; prašiči ſpeharji 16, prštarji 15 din za kg žive teže.

Ptuj. Na svinjskem sejmu dne 29. januarja t. l. so veljali prašiči: prštarji 12 do 13 din, debele svinje 13.50–14.75, plemenske svinje 10–12 din za kg žive teže.

Ljutomer. Po podatkih od 31. januarja je imela živina tele cene: biki I. vrste 9, II. 6.50, III. 6 din; telice I. vrste 9, II. 7.50, III. 6; krave I. vrste 5, II. 4 din; teleta I. vrste 10, II. 9; prašiči ſpeharji 15, prštarji 13 din za 1 kg žive teže.

CENE

Kranj. Ječmen 1 kg 4.25, rž 4.25, oves 3.75–4, koruza 3.75, fižol 6–10, krompir 1.50–1.75, seno 100 kg 150, slama 100 din. Jabolka na trgu II. vrste 8–10, III. 6–8; meso goveje 15–18, svinjsko 24, slanina 26, svinjska mast 28–30, med 36–40, volna oprana 104, neoprana 92–96 din, mleko liter 2.50–3, surovo maslo kg 48–52, drva 1 kub. meter 180–185 din. Surove kože goveje 26, telečeje 28–30, svinjske 18 do 20 din kg.

Ljubljana. Rž kg 4.50–5, ječmen 4.50 do 5, oves 4–5, koruza 4–4.25, fižol ribničan 6–7, prepelčar 7–8, grah 15–16, leča 13 din. Sadje: jabolka I. vrste 14, II. 10, III. 8; suhe češplje 14–24, suhe hruške 16, orehi 14–18, luženji 40–48 din.

Kurivo: premog tona 440–460 din, trda drva 1 prm 155–165, žagana 165–175, mehka drva 80, oglje likalit 1.50–3.50 din za 1 kg.

Krma: sladko seno 100 kg 115–130 din, polsladko seno 100–115, kislo seno 95 do 100 din, slama 70 din.

Mleko in mlečni izdelki: mleko liter 2.50–3, surovo maslo kg 40–46, čajno mleko 48–52, bohinjski sir 38–40, sirček 8 do 10, polementalec 40, trapist I. ma 38 do 40, II. da 34–36 din.

Mlevski izdelki: moka Št. 0 1 kg 9—9,50, enotna moka 5,50, kaša 8—10, ješprej 7,50 do 9,25, ješprenjček 9—18, otrobi 2,50—3, koruzna moka 4—5, koruzni zdrob 5—6,50, pšenični zdrob 9—10, ajdova moka 7—12 din za 1 kg, ržena moka 6—7,75 din.

Krško. Pšenica 1 kg 3,50, ječmen 3,50, rž 3,50, oves 3,50, koruza 3, fižol 6, krompir 2,50, lucerna za krmo 1,30, seno 1,20, slama 0,75 din. Meso goveje kg 16 din, svinjsko 20, slanina 28, svinjska mast 30, med 30; surove kože goveje 26, teleče 42, svinjske 14 din za 1 kg. Mleko liter 2,50 din, surovo maslo kg 48 din; vino navadno pri vinogradnikih liter 10 din, finejše 12 dinarjev.

Celje. Ječmen 100 kg 550, oves 450, fižol 700—800, krompir 200—250, lucerna 150, seno 115—120, slama 70 din. Meso goveje kg 13—18, svinjsko 18—22, svinjska mast 29—32, slanina 25—26 din. Surove kože 23, teleče 23, svinjske 8—10.

LES

Po podatkih Ljubljanske borze od 5. februarja t. l. so veljale spodaj navedene cene za 1 kubični meter, franko nakladalna postaja.

Smreka-jelka: hlodji I-II. 300—350 din, brzjavni drogovi 250—300, bordonalji 320 do 360, filerji 320—360, trami ostalih dimenzij 320—360 din.

Bukov: hlodji I-II. 240—290, hlodji za furnir od 40 cm dalje 290—310 din.

Hrast: hlodji I-II, od 30 cm dalje 315 do 465, bordonalji 850—100 din, frizi 1000 do 1350 din.

Veterinarski nasveti

Napenjanje in driska kobile. F. M. B. Vaša 16 letna breja kobilu trpi vsak mesec na hudi driski, kateri sledi nato napenjanje. Opažate tudi, da se večkrat močno slini in da takrat slabо žre. — Omenjene spremembe povzročajo lahko različni vzroki. Predvsem bi prišli v poštev v prvi vrsti nepravilna, pokvarjena hrana, črevesni zajedalci in okušenje s posebno vrsto bakterij. Škoda, da nič ne pišete, s čim hranite kobilo. Ne dajete ji li mogoče rano pokošene mlade delce, ki je rastla na strnišču? Ali jo mogoče hranite s koruzo? Je-li seno in slama, ki ga dobiva kobilu, popolnoma zdravo in suho? Dobro premislite vsa ta vprašanja in dajte nanje jasen odgovor. Že verjetno je, da je baš nenapravilna in pokvarjena krma vzrok omenjenih sprememb pri kobili s slinjenjem vred. Po-

skusite nekaj časa pokladati kobili samo zdravo seno ter jo opazujte, da-li se bodo tudi potem pojavljali prej opisani znaki. Drugi vzrok omenjenih pojavorov bi mogli biti črevesni zajedalci. Da se ugotovi, je-li žival napadena po zajedalcih ali ne, poslajte preko občine poštne prosto košček blata kobile v kovinski škatljici al. pa v škatljici od vžigalic na Drž. veterinarijološki zavod v Ljubljani, Lipičeva ulica 2. V kolikor bi bili ugotovljeni v blatu zajedalci, oziroma njih jačeca v večji množini, boste pač morali do bližnjega veterinarja, ki vam bo predpisal uspešno zdravilo proti črevesnim zajedalcem. Če pa je vzrok drski in napečjanju neke vrste okuženje s posebnimi klicami, potem vam bo pri vsej zadevi mogel pomagati edino živilozdravnik, v sami kobili lahko dajete kuhano laneno seme. V času obolenja naj se kobia v glavnem posti. Dobiva naj le laneno brozgo, ki jo napravite tako, da skuhate več litrov kropu ter na vsak liter kropa daste pest lanenega semena. Dobro bi bilo, da primešate laneni brozgi na dva litra po eno žlico kreolina in eno žlico čistega terpentinovega olja. Laneno brozgo je lahko dajete večkrat na dan. Konju se najlažje zalije s pirovsko steklenico, ki ima dolg in močan vrat. Gobca kobili ni treba odpirati, ampak ji samo od strani zalijte.

Gnojenje in krvavitev iz ene nosnice konja. Imate konja, kateremu se cedi iz ene nosnice gnoj, pomešan s krvjo. Vprašate, če lahko s takim konjem vozite? — Nikakor ni priporočljivo, da tako težki, bolnega konja naprete. Konja bi morali dati na vsak način pregledati živilozdravniku, ker ni izključena možnost, da konj boleha na težki in tudi za človeka zelo nevarni bolezni. V kolikor tudi ne bi bila po sredi ta huda in nevarna bolezen, ki se imenuje smrkavost, preverdarne zahteva strokovne pomoči, ker je le malo verjetno, da bi se bolezen sama po sebi pozdravila. Škoda, da že preniste iskali strokovne pomoči, ki bi že lahko stvar popravila, če se sploh po praviti da.

Pravni nasvet

Trošarinska kazen. P. S. Izgovor, da prizadeti niso poznali trošarinskih predpisov, ne bo pomagal in vas zaradi tega ne bodo oprostili kazni, ki so vam jo naložili zaradi kuhanja žganja. Na kazenskem od loku je gotovo napisano oblastvo, ki vas je kaznovalo. Če nameravate proštitati za oprostitev, se obrnite na dotedno oblastvo. Vsekakor bo zo finančno direkcijo, v zadnjih stopnjih pa finančno ministrstvo. Ne moremo vam pa povedati, če boste dosegli s ta kaj uspeha.

PRAVNI NASVETI

Obljubljeno pohištvo. M. F. M. Ko ste se pred dvemi leti poročili, so vam starši obljuhili pohištvo, ki ga pa sedaj nočejo izročiti. Vprašate, če to pohištvo lahko izterjate. — Ce so starši vaše žene njej obljuhili pohištvo za doto, potem so dolžni dano obljubo izpolniti; vaša žena jih lahko tudi s tožbo prisili. Ce so pa starši vaše žene vam obljuhili, da bodo dali pohištvo, je pa to zgolj darilna obljuba, ki je neizterljiva, ce ni napravljena v obliku notarskega zapisa.

Zakonito dedovanje po bratranceu. I. H. J. Umrl je vaš sorodnik, ki nima ne staršev ne bratov in ne otrok. Zapustil je imovino, oporoke pa ne. Ker je vaša mati bila sestra matere umrlega sorodnika, vprašate ce ste vi dedinja. — Ce umrli sorodnik ni imel lastnih otrok, so zakoniti dediči njegovi starši, in ce so ti že umrli, potomei teh staršev, to so njegovi bratje in sestre, odnosno otroci teh. Ce tudi teh ni, potem preide dedičina na tertje koleno to je na zapustnikove dede in babice in njihovo potomstvo, med katere spadate tudi vi. Dedičina se deli na dva enaka dela. Ena polovica gre očetovima roditeljem in njunim potomcem, druga pa materinima roditeljem in njunim potomcem. — Prijavite se sodišču kot dedinja in sporočite sodišču tudi naslove ostalih bratrancev in sestričen, ki so z zapustnikom v istem sorodstvu kot vi, da se bo mogla zapuščinska razprava čimprej vršiti.

Tožba radi nujnega deleža. S. T. Za tožbo zaradi dopolnitve nujnega deleža potrebujete odvetnika le tedaj, ce uveljavite s tožbo večji znesek od 12.000 din. Potem se bo pravda vršila na okrožnem sodišču in tam je zastopanje po odvetniku predpisano. Za manjši znesek do 12.000 din je pristojno okrajno sodišče in daste tožbo lahko na zapisnik. — Ce imate pravico revnih boste za pravdo pred okrožnim sodiščem dobili odvetnika kot zastopnika revnih, ki vas bo moral začasno brezplačno zastopati.

Kupljeni, a ne prepisano zemljišče. J. Z. — Kupili ste zemljišče in se je prodajalec zavezal, da bo preskrbel dovoljenje banke, ki je vknjižena na zemljišču, da se brez bremen prepriše na vas. Vi ste takoj pričeli kupljeno zemljišče uživati, sedaj vam je prodajalec sporočil, da ga bo zopet sam užival, ker, da ga ne more prepisati na vas. Vprašate, ali je prodajalec upravljen sedaj kupčijo razdreti. — Prodajalec je dolžan izpolniti pogodbo tako, kakor sta se dogovorila; zato vi lahko zahtevate, da v določenem roku preskrbi dovoljenje Priviligirane agrarne banke za bremen prosti

odpis kupljenega zemljišča. Ako bi banka odklonila izdajo takega dovoljenja, ker morda ostalo posestvo, ki ga ima še prodajalec, ne zadostuje za kritje njegovih dolgov, tedaj vi lahko zahtevate povračilo škode od prodajalca, ki jo imate radi neizponitve pogodbe. Svetujemo vam, da sami povprašate pri banki, ali je prodajalec sploh zaprosil za odpisno dovoljenje in ce je, zakaj ga ne dobí. Morda prodajalec za dovoljenje sploh ni zaprosil in bi zato rad razdrži kupčijo, ker so se cene zemljišč dvignile. Seveda pa v tem primeru vi niste dolžni pristati na razdor kupčije.

Sosedove kokoši. F. U. Med sosedoma je nastal spor zaradi kokoši, ker kokoši enega sosedja hodijo na vrt drugega soseda, čemur se ta upira. Vi pa mislite, da kokoši povsod lahko hodijo se min tja, in da zato tudi vaš sosed nima pravice braniti sosedovim, to je vašim kokošim na svoji vrt, ker kokoši vendar ne morete zapreti.

Med 'pametnimi' in dobrimi sosedi take malenkosti navadno res ne povzročajo težkih sporov. Res je pa tudi, da nihče ni dolžan trpeti, da bi tuje živali in torej tudi kokoši hodile na njegov vrt, kjer mu delajo škodo, čeprav malenkostno. Zato sosed lahko branji vašim kokošim prihajati na njegov vrt in vas tudi lahko toži, ce tega ne preprečite. Ni s tem rečeno, da ne smete imeti kokoši. Ce jih pa imate, morate gledati, da ne bodo hodile na tuje zemljišče, kar lahko storite na ta način, da svoj vrt ogradite s primerno orajo. Tudi se ne morete izgovarjati, da tudi kokoši drugega soseda hodijo na vrt vašega soseda, pa se sosed samo zaradi vaših spodnika, ne pa tudi zaradi drugih kokoši. Njegova stvar je, ce morda drugemu sosedu ne dela zaradi tega štosti. Ceprav je pri sosedu žena lastnik posestva, lahko v njenem imenu nastopa njen mož, ki torej tudi lahko zabrami puščanje vaših kokoši preko meje.

Posekan sosedov hrast. K. J. Hlapca ste poslali v gozd sekaj dreve. Pomotoma je posekal tudi en sosedov hrast. Hoteli stě posekan hrast vrnilti sosedu, ki ga pa noča, ampak zahteva le visoko odškodnino v denarju. Vprašate, ali ste res dolžni plačati sosedu hrast v denarju. — Res sosed ni dolžan sprejeti posekanega hrasta, ampak lahko zahteva odškodnino v denarju. Sosedu morata povrniti vso škodo, ki mu je nastala vsled posekanja njegovega hrasta. Ce ne bo sporazuma, bo sosed pač lahko tožil in bo sodišče gotovo zasišalo izvedenca glede višne odškodnine.

Skupno posestvo. P. J. Tudi skupno posestvo (solaština) more biti predmet priposestovanja. Doba priposestovanja tudi v takem primeru traja 30 let. Ce trdite, da nasprotnik solaštine ni priposestoval, bo v primeru pravde z ene ali druge strani moralno to vprašanje rešiti sodišča.